

παίτου, ὁ ὁποῖος τείνει πρὸς αὐτὸν τὴν χεῖρα.

— Πολὺ μικρὸς βλέπω, ἄρχιτες νὰ ζητιανεύης.

— Ὁ μπαμπᾶς μ' ἔβαλε, γιατί θέλει, λέει, νὰ μάθω καλὰ τὴ τέχνη!

*
**

Ἄμερικανικόν·

Ἄμερικανὸς προσκλήθει εἰς μονομαχίαν διὰ πιστολίου ἀπήντησε πρὸς τὸν ἀντίπαλόν του δι' ἐπιστολῆς τοιαύτης·

«Δὲν εἰμὸρῶ νὰ δεχθῶ τὴν προτεινομένην μονομαχίαν. Διότι εἴτε σᾶς φονεύσω εἴτε μὲ φωνεύσητε, τὸ δυστύχημα θὰ εἶνε ἐξ ἴσου δεινὸν καὶ ἀνεπανόρθωτον. Ἴδου τί σᾶς προτείνω ἐγώ. Νὰ μεταβῶμεν εἰς τὸ πλησίον δάσος, ὅπου νὰ ἐκλέξετε δένδρον ἴσον τὸ μέγεθος πρὸς τὸ σῶμά μου, καὶ νὰ τεθῆτε εἰς ὠριστημένην ἀπ' αὐτοῦ ἀπόστασιν. Νὰ πυροβολήσητε κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐὰν ἐπιτύχητε, θὰ ὁμολογήσω ὅτι εἶχα ἄδικον καὶ θὰ σᾶς ζητήσω συγγνώμην, ἐὰν δ' ἀποτύχητε θὰ μοῦ ζητήσητε συγγνώμην».

Ἡ λογικὴ αὐτῆ τοῦ Ἄμερικανοῦ δὲν σᾶς φαίνεται ἢ μόνη ὀρθὴ περὶ μονομαχίας;

*
**

Κατὰ τὸ Κοράνιον ὁ ἄνθρωπος ἔχει δύο ἐχθρούς, τοὺς ὁποῖους ἀγαπᾶ: τὰ ὑπάρχοντά του καὶ τὰ τέκνα του.

*
**

Κατὰ τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου εἰς κύριος συναντᾷ παιδάριον μὲ τὴν σάκκα ἐπ' ὤμου κλαῖον θρηνωδῶς·

— Μικρὲ, τί ἔχεις καὶ κλαῖς; ἐρωτᾷ ὁ κύριος.

— Ἡ μαμά μου μοῦ ἔδωσε δύο δεκάρας γιὰ νὰ πάω ἐς τὸ σχολεῖο, καὶ τῆς ἔχασα.

— Ἔ, καὶ γι' αὐτὸ λυπεῖσαι τόσο! Στάσου, λέγει ὁ φιλόανθρωπος κύριος, νὰ, νὰ σοῦ τὰς δώσω γι' αὐτὰς δεκάρας σου, καὶ μὴ κλαῖς.

Καὶ ἀπομακρύνεται. Ἄλλ' ὁ μικρὸς ἐξακολουθεῖ τὰ κλάματα δυνατώτερα.

— Μὰ τί ἔγεις πάλι καὶ ξανάρχισης;

— Νὰ, ἀν δὲν ἔχανα τῆς δύο μου δεκάρας, τώρα θὰ εἶχα τέσσαρες!...

*
**

Ὁ Β. . . νέος καθὼς πρέπει τρελλαίνεται διὰ τὰς διασκευάσεις. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ ταμεῖόν του πρὸ πολλοῦ ἐξηντλήθη, ἀναγκάζεται νὰ παίρῃ δανεικὰ τὰ ὁποῖα ἐννοεῖται δὲν πολυφροντίζει νὰ ἐπιστρέφῃ. Πρότινος παρουσιάζεται εἰς τὸν τραπεζίτην Μ. . . Ζητῶν διακόσια φράγκα. Ὁ Μ. . . ἀρνεῖται κατ' ἀρχάς, ἀλλ' εἰς τὰς πολλὰς παρακλήσεις τοῦ Β. . . κάμπτεται ἐπὶ τέλους καὶ δίδει τὰ 200 φράγκα, τὰ ὁποῖα καὶ ξεγράφει ἀμέσως. Φαντασθῆτε λοιπὸν τὴν ἐκπληξίν του ὅτε μετ' ὀλίγας ἡμέρας βλέπει τὸν Β. . . νὰ τοῦ ἐπιστρέφῃ τὰ χρήματά του.

Δὲν παρέρχεται εἰς μὴν καὶ ὁ Β. . . παρουσιάζεται πάλιν ζητῶν νέον δάνειον.

— Ἄ, μάλιστα! ἀποκρίνεται ὁ πονηρὸς τραπεζίτης· μιὰ φορὰ ἔγελάστηκα· μήπως θαρρῆεις πῶς θὰ γελασθῶ καὶ πάλι; . .

*
**

Ἐρημέριος χωρίου κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ Εὐαγγελίου ὑπέπεσεν εἰς τὸ λάθος νὰ εἶπῃ ὅτι ὁ Χριστὸς διέθρησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας πέντε ἀνθρώπους μὲ πεντακισχιλίους ἄρτους ἀντὶ νὰ εἶπῃ ὅπως τὸ ἀντίθετον.

— Μπὰ, ἀνεφώνησεν εἰς τῶν ἀκροωμένων, ὁ Χονδρογιάννης, μεγάλο πρᾶμα! Κι' ἐγὼ ἔμπαρῶ νὰ τὸ κάμω.

Ὁ ἀγαθὸς ἱερεὺς ἠσθάνθη τὸ λάθος του, ἀλλὰ δὲν ἀπήντησε τίποτε.

Τὸ ἐπόμενον ἔτος ἀπαγγέλλων τὸ αὐτὸ Εὐαγγέλιον, ἠθέλησε νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ συμβᾶν αὐτῷ ἀτύχημα. Ἔθεσε λοιπὸν τοὺς ἀριθμοὺς εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν, εἶτα δὲ ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Χονδρογιάννην, τοῦ λέγει χλευαστικῶς.

— Ἔ, λοιπὸν, ἔμπορεῖς καὶ σὺ νὰ κάμῃς τὸ ἕδιον;

Ἄλλ' ἐκεῖνος χωρὶς νὰ τὰ χάσῃ, ἀποκρίνεται ἀμέσως·

— Βέβαια, παππᾶ μου, μὲ τὰ περισσεύματα ποῦ μείναν ἀπὸ τὰ πέρυσι!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἐὰν κατεβάλλομεν τόσον κόπον διὰ νὰ νικήσωμεν τὰ ἐλαττώματά μας ὅσον διὰ νὰ τὰ κρύψωμεν, πολὺ ταχέως ἠθέλομεν ἀπαλλαγθῆ αὐτῶν.

—

Ποία διαφορά μεταξὺ ἡγεμόνος καὶ χωρικοῦ; Ὅποια μεταξὺ δύο πλίνθων ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης κατεσκευασμένων, ὧν ἡ μὲν εἶνε τεθειμένη εἰς τὸ ὕψος πύργου, ἡ δὲ εἰς τὸ βάθος φρέατος.

—

Ἄμα ἐν πολιτικὸν κόμμα ἐπιτύχη τοῦ γενικοῦ του σχεδίου, ἕκαστος τῶν ἀποτελούντων αὐτὸ σκέπτεται ἀμέσως περὶ τοῦ ἰδίου συμφέροντος, ὅπερ προσκόπτον εἰς τὰ συμφέροντα ἄλλων, φέρει σύγχυσιν εἰς τὸ κόμμα, διασπᾷ αὐτὸ, τὸ καταστρέφει, ἐντεῦθεν δὲ ἀκοσμία καὶ βλάβη καιρὶ τῶν πραγμάτων τῆς πολιτείας.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ Διὰν ἐπωφελεῖ καινοτομίαν σκοπεῖ νὰ εἰσαγάγῃ ἐν τοῖς ταχυδρομείοις τὸ ἐν Γαλλίᾳ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον. Πέρεται νὰ ἐφαρμοσθῇ μέσον τι δι' οὗ θὰ κατορθοῦται ἢ πρὸς τοὺς ἀποστολεῖς

ἐπιστροφή τῶν μὴ ἀφικομένων εἰς τὸν προορισμὸν αὐτῶν ἐπιστολῶν.

Οἱ ἀποστολεῖς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲν θέτουσιν ἐπὶ τῶν φακέλων τὸ ὄνομα τῶν, ὅπερ δὲν θέλουσι νὰ κατασταθῇ γνωστὸν. Ἀλλὰ κατὰ τὸ νέον σύστημα δύνανται νὰ πράττωσι τοῦτο χωρὶς φόβον νὰ παραβιασθῇ οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον τὸ ἀπόρητον τῆς ἀνταποκρίσεώς των. Διὰ γόμμας θὰ προσκολλᾶται τεμάχιον μικρὸν χάρτου ἐπὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀποστολέως, ὅπερ θ' ἀποκαλύπτεται ἀφαιρουμένου τοῦ ἐπ' αὐτοῦ προσκολληθέντος χάρτου. Οὕτω θὰ ἐπιστρέφηται ἀσφαλῶς ὅπου δεῖ ἢ δι' ὁποιοδήποτε λόγον μὴ παραληφθεῖσα ἀπὸ τοῦ ταχυδρομείου ἐπιστολή.

Ἐπίκειτο πρό τινας εἰς νοσοκομεῖόν τι τῶν Παρισίων, προσερχόμενος ἐκ Serquenay (Haute-Saône) ἀνὴρ τις, ὅστις ὠδηγήθη ἐκεῖ ὅπως ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἰατρῶν καὶ ὅσας παρέχει ἐν ἐκ τῶν μᾶλλον περιέργων φυσιολογικῶν φαινομένων, ἐξ ὧν ποτὲ παρουσιάσθησαν.

Ὁ ἀνὴρ οὗτος ἔχει ἡλικίαν 19 ἐτῶν καὶ 1]2, ὀνομάζεται δὲ Ἰωάννης Coudoist. Μέχρι τοῦ παρελθόντος ἔτους, οὐδὲν παρεῖχε τὸ ἔκτακτον εἶχε μὲν ὑψηλὸν ἀνάστημα φθάνον μέχρις 1 μέτρου καὶ 96 ἑκατοστῶν, ἀλλὰ τοῦτο περιορίσθη μέχρι τοῦ βαθμοῦ τούτου, καὶ γενικῶς ἐνομίζετο ὅτι ἡ τοῦ σώματός του αὐξήσις ὀριστικῶς ἔπαυσεν.

Μετρεῖται ὁμως αἴφνης τὴν 17 Μαΐου 1881 καὶ εὐρίσκειται ὅτι τὸ ἀνάστημά του ἤρξθη κατὰ 3 ἑκατοστά. Ἐκτοτε τακτικῶς ἐμετρεῖτο κατὰ πᾶσαν ἐβδομάδα καὶ πρὸς μεγάλην του ἑκπληξιν, πάντοτε ἔβλεπε διαφορὰν ἐπὶ πλέον. Τὴν 14 Σεπτεμβρίου ἰδίου ἔτους εἶχεν ἀνάστημα 2 μέτρων καὶ 8 ἑκατοστῶν.

Διαρκούσης τῆς νέας ταύτης αὐξήσεως ἠσθάνετο ζωηροῦς ἐντὸς τῶν ὀστέων πόνους, προφανῶς δὲ τὸ σῶμα αὐτοῦ καθίστατο κυφόν. Τὴν 10 Ἰανουαρίου 1882 ὑπερέβη τὰ 2 μέτρα καὶ 17 ἑκατοστά, τὴν δὲ 15 Μαρτίου τὸ ἀνάστημά του ἔφθασε μέχρι 2 μέτρων καὶ 31 ἑκατοστῶν. Ἀπὸ τῆς 30 Ἰουνίου μόναι αἱ κνήμαί του ἤρξανον, ἐνῶ συγχρόνως καθίσταντο αὐταὶ ἀσθενέσταται. Ἡ δὲ ἔχει ἀνάστημα 2 μέτρων καὶ 41 ἑκατοστῶν.

Ἡ βία αὐτῆ αὐξήσις προσέβαλε τὴν ὑγείαν τοῦ ἀτοχοῦς Coudoist. Βῆχει καὶ παρουσιάζει πάντα τὰ συμπτώματα βαρείας στηθικῆς ἀσθενείας ἐπὶ πλέον αἰσθάνεται νευραλγίας, ἔνεκα τῶν ὁποίων φρικώδεις ἐκβάλλει κραυγὰς. Εἶνε ἰσχυρότατος, ἔνεκα δὲ τούτου μᾶλλον ὑψηλὸν φαίνεται τὸ ἀνάστημά του, καὶ τέλος δὲν δύναται νὰ σταθῇ ἐπὶ τῶν ποδῶν, ἀν καὶ ἕκαστος αὐτῶν ἔχει μείζον τῶν 60 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου μήκος.

Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἰατροῦ Λουκιανῶ Ἰετιβιέρ, ὅστις καὶ τὸν ὠδήγησεν εἰς Παρισίους ὅπως τὸν ὑποβάλλῃ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν συναδέλφων του, οὐδεμίαν πιθανότητα ὑπάρχει ὅτι θὰ ζήσῃ ἐπὶ πολὺ. Καὶ αὐτὸς δ' οὗτος θεωρεῖ τὸν ἑαυτὸν

τοῦ ὡς εἰς θάνατον καταδεδικασμένον. Ἀλλὰ τοῦτο, λέγει, εἶν' εὐτύχημα δι' αὐτὸν, ἀφοῦ δὲν δύναται νὰ πράξῃ ὅ,τι πάντες οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι πράττουσι.

Τὸν παθολογικὸν τοῦτον γίγαντα συνώδευσαν εἰς Παρισίους ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, οἵτινες εἰσὶ δύο ἰσχυρότατοι χωρικοὶ, ὧν τὸ ἀνάστημα εἶνε ἐκ τῶν λίαν συνήθων, ἀφοῦ ὁ μὲν πατήρ ἔχει ὕψος 1 μέτρου καὶ 82 ἑκατοστῶν ἢ δὲ μήτηρ 1 μ. καὶ 60 ἑκατοστῶν. Βεβαιοῦσι δὲ οὗτοι, ὅτι κατὰ τὴν παιδικὴν του ἡλικίαν ὁ Coudoist εἶχε ἀτελεστάτην ἀνάπτυξιν.

Εἰς τοὺς δαμαστὰς τῶν λεόντων καὶ πανθῶν προσετέθησαν πρό τινων χρόνων καὶ οἱ δαμασταὶ τῶν . . . ψύλλων! Ἡ τέχνη μάλιστα τῶν τελευταίων τούτων ἐπὶ τοσοῦτον ἐσχάτως προώδευσεν, ὥστε κατορθώθη νὰ διδαχθῇ ὁ μικροσκοπικὸς ψύλλος νὰ σύρῃ μικρὰ ἀμάξια, νὰ ἐκτελῇ γυμναστικὰς ἀσκήσεις καὶ πολλὰ ἄλλα. Ἀλλὰ πῶς φθάνουσιν, ἐρωτᾶτε, εἰς τὸ ἀπροσδόκητον τοῦτο ἀποτέλεσμα; Ἰδοὺ πῶς:

Δένουσι διὰ μιᾶς τριχὸς ἐπὶ τινα χρόνον τὸν ὑπὸ διδασκαλίαν ψύλλον εἰς στερεόν τι μέρος. Ἡ θριξὶ περιβάλλει τὸν αὐχένα τοῦ ἐντόμου διὰ θηλειᾶς χαλαρᾶς, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ κίνδυνος νὰ τὸν πνίξῃ. Ἡ ἐργασία δὲ αὕτη κατορθοῦται τῇ βοήθειᾳ τοῦ μικροσκοπίου.

Ἐν ἀρχῇ ὁ ψύλλος μυρίας καταβάλλει προσπάθειας ὅπως διαφύγῃ ματαίως ἐπιχειρεῖ ἐπανειλημμένως νὰ πηδήσῃ· εἶνε ἀδύνατον νὰ κινήθῃ κατανοεῖ τέλος τὸ ἀνωφελὲς τῶν ἀποπειρῶν του καὶ τὸ παίρει ἀπόφασιν. Τότε ἀντὶ νὰ πηδᾷ, ἀποφασίζει μόνον νὰ βαδίξῃ· ἔκτοτε δὲ δύναται νὰ ζεύγῃσιν αὐτόν.

Ὅποτεν ἐργασθῶσι πολὺ οἱ γυμναστικοὶ ψύλλοι, φυσικὰ ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ ἀναλάβωσι τὰς ἐξαντληθείσας δυνάμεις των. Καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, εἶνε ἀληθὲς ὅτι δεικνύουσι μεγάλην πρὸς αὐτοὺς στοργὴν οἱ δαμασταὶ των. Δαμάστριά τις ἐπὶ τῶν ἔβλεπεν ἀποκείμενον τὸν ψύλλον τῆς, ἀνεσθῆκων τὴν χειρίδα τῆς ἐσθῆτός της καὶ ἐτοποθέτει αὐτοῦ, ἐπὶ τοῦ εὐτραφοῦς βραχίονός της· οὗτοι ἔδανον αὐτὴν ἰσχυρῶς, μετὰ τινος δὲ στιγμᾶς ἐπανήρχιζον μετὰ τῆς αὐτῆς ὀρέξεως τὴν ἐργασίαν των μετ' ἧς ὁ χειρῶναξ ἐπαναλαμβάνει τὸ ἔργον του, ἀφοῦ ἐρόφησεν ὀλόκληρον ποτήριον καλοῦ οἴνου. Ἐντεῦθεν κατανοεῖ τις ὅτι δὲν εἶνε καὶ τόσῳ εὐκολον τὸ ἔργον τοῦ ψυλλοδαμαστοῦ· δὲν ὀφείλει τις ἐν τούτῳ νὰ καταναλώσῃ μόνον χρόνον, οὔτε νὰ χύσῃ μόνον ἰδρώτα καταβάλλων μεγάλην ἐπιμωνήν καὶ ἐπιμέλειαν, ὀφείλει νὰ χύσῃ καὶ αὐτὸ τὸ αἷμά του.

Εἰς ΑΝΑΝΩΣΤΗΣ.